

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év december hó 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### **végzést.**

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 10.B.1281/2008/22. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 382.799,- (Háromszáznolcvankettőezer-hétszázkilencvenkilenc) Ft.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 8.230,- (Nyolcezer-kettőszázharminc) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az állam javára megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

A Fővárosi Bíróság a 2009. április 9. napján kelt 10.B.1281/2008/22. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk.166.§ (1) bekezdés) és testi sértés bűntettének kísérletében (Btk.170.§ (1) és (2) bekezdés) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Döntött az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről, - köztük a balta elkobzásáról - és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért fellebbezett. A vádlott és védője a sértett1. sérelmére elkövetett cselekmény enyhébb minősítése, könnyű testi sértés vétségének megállapítása és a büntetés enyhítése céljából jelentettek be perorvoslatot.

A vádlott a fellebbezését 5. sorszám alatti beadványában írásban is megindokolta. Abban a tárgyaláson előadott vallomását ismételte meg részletesen és megbánását hangoztatta. Fellebbezését kiterjesztette a sértett2. sérelmére elkövetett cselekmény enyhébb minősítésére is. Indokolása szerint a „kinyírlak” fenyegetés nem hangzott el részéről és a sértett2. sem életveszélyes, sem maradandó sérülést

nem szenvedett. Nem állt szándékában a sértett2. megölése, így ezt a cselekményt súlyos testi sértés büntetteként kérte értékelni és büntetését erre is figyelemmel enyhíteni.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.415/2009/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a hibátlanul megállapított tényállás alapján a cselekmények minősítése törvényes. A büntetés kiszabásánál további súlyosító körülményként vetette fel a kitartó szándékot és a halmazatot. Kifogásolta a börtönbüntetés törvényi minimumnak megfelelő mértékét. A súlyosító körülmények alapján indokoltnak látta a főbüntetés tartamának felemelését és ehhez igazodó tartamú mellékbüntetés megállapítását. Ilyen irányban indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását azzal, hogy az ítélet tábla az ítélet további rendelkezéseit hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratukban foglaltak szerint szólalt fel. A vádlott perorvoslatának írásbeli indoklására reflektálva kiemelte, hogy a vádlott ölési szándéka a sértett2. esetében nem vitatható. A vádlott ittasságára tekintettel a tárgyi oldal ismérvei hangsúlyosak, így a balta élével és fokával közepes, illetve ezt meghaladó erővel nyakszirt tájékra mért összesen öt ütés alapján az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett az egyenes ölési szándékra. A másik sértett tekintetében akár baltaütéstől, akár ökölütéstől fennállt a súlyosabb sérülés bekövetkezésének reális lehetősége.

A védő felszólalásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy mind a vádlott, mind a sértettek ittasak voltak, így szavahihetőségüket ennek alapján kell értékelni. Védence hajléktalan, de egyedül élt, gondoskodott magáról, pénzének eltűnése érhető módon indulatot váltott ki. A sértettek bántalmazását elismerte, azonban az ölési szándékot és sértett1. esetében a balta használatát tagadta. Utóbbi sértett sérelmére könnyű testi sértés vétségének megállapítását és a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy beadványát az ő elmondása alapján az egyik zárkatársa írta le, az abban foglaltakat fenntartotta.

A Fővárosi Ítélet tábla kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával minden szükséges bizonyítási eszközt beszerzett, ügyfelderítési kötelezettségének a lehetőségek keretei között maradéktalanul eleget tett. A vádlott további személyi körülményeinek feltárása érdekében széleskörű kutatást végzett és újabb elmeorvosszakértői vizsgálatot is elrendelt esetleges további adatok felmerülésének reményében. Mindezek azonban nem vezettek eredményre. A hajléktalan vádlott neve, születési ideje, anyja neve megállapítható volt, és miután őt az elkövetést követően vitték el a helyszínről az intézkedő rendőrök, nem kétséges, hogy hajléktalan társai sérelmére a cselekményeket ő valósította meg. A lényegét illető beismerő vallomása mellett a bíróság törvényesen olvasta fel az azóta elhalt sértett2. , illetve az ismeretlen helyen

tartózkodó sértett<sup>1</sup>. nyomozati vallomásait. A perrendnek megfelelő bizonyítás eredményét a Fővárosi Bíróság logikusan, az iratoknak megfelelő tartalommal mérlegelte és erről ítélete indokolásában kellő mélységben számot is adott.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás megalapozott, azt egyébként a lényegét illetően a perorvoslatok sem támadták. A vádlott elismerte, hogy megütötte sértett<sup>1</sup>-et. Azt a tényt, hogy ezt nemcsak ököllel, hanem először baltával tette, sértett<sup>1</sup>. tanúvallomását elfogadva állapította meg a bíróság. A sértett<sup>2</sup>. tekintetében ugyancsak a vádlott és a sértettek vallomásai mérlegelésének eredménye, hogy nem a vádlott hagyott fel támadó magatartásával, hanem a sértettnek sikerült elmenekülnie. Ezek a körülmények a cselekmények ténybeli és jogi megítélésénél különösebb jelentőséggel nem bírtak. A vádlott kifogásai a bíróság hibátlan mérlegelését támadják, ez azonban a tényállás megalapozottsága folytán nem vezethet eredményre.

A megalapozott, ekként irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményeinek minősítése törvényes, jogi indokolása helytálló.

A cselekmények enyhébb jogi minősítése iránti védelmi perorvoslatok nem voltak elfogadhatóak.

A vádlott saját beismerése, a sértett előadása és az igazoltan bekövetkezett fejsérülések alapján az élet kioltására feltétlenül alkalmas baltával kitartóan támadta a sértett<sup>2</sup>-t. A fejre irányuló közepes, illetve közepest meghaladó baltacsapások mellett a vádlott által tagadott „kinyírlak” fenyegetésnek sincs különösebb súlya. A bekövetkezett tényleges gyógytartam csak az élet elleni cselekmény közeli, vagy távolabbi kísérlet jellegét igazolja, de nem alapozza meg a magatartás csupán testi sértés büntettként történő minősítését.

A sértett<sup>1</sup>. esetében a sérülés 8 napon belül gyógyuló gyógytartama önmagában ugyancsak nem lehet az enyhébb minősítés alapja. Őt a vádlott a balta fokával és ököllel is megütötte a fején. Cselekménye alkalmas volt a súlyosabb sérülés keletkezésére, ezt a szándéka átfogta. A sérülés 8 napon belüli gyógytartama mellett a használt eszköz, a támadott testtájék, az alkalmazott erő a cselekmény jogi értékelésénél nem hagyható figyelmen kívül. Ezért sérelmére könnyű testi sértés elkövetése szóba sem kerülhetett.

Mindezek alapján a Fővárosi Bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményeit mindkét sértett tekintetében, azok támadása nem vezethetett eredményre.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság nagyrészt felsorolta az enyhítő és súlyosító körülményeket. További súlyosító körülmény azonban a hajléktalan személyek közötti erőszakos cselekmények elszaporodottsága és a halmazat. A kitartó szándékot az ítélőtábla külön nem értékelte a vádlott terhére, mert az az élet

elleni cselekmény egyenes szándékkal történt elkövetésének egyik indokaként merült fel.

Figyelemmel a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára és valamennyi enyhítő, illetve súlyosító körülmény nyomatakára, a Fővárosi Bíróság által kiszabott börtönbüntetés arányos, annak sem a súlyosítására, sem az enyhítésére az ítélőtábla nem látott kellő indokot. A súlyosabb bűncselekmény törvényi minimumában meghatározott 5 év börtönbüntetés szükséges, egyben elegendő a büntetési célok elérése érdekében.

Megfelelő a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama és az ítélet további rendelkezései is törvényesnek bizonyultak.

A Fővárosi Ítélőtábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés kivételével a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú eljárásban megállapított szakértői költségek összegét a Fővárosi Bíróság helyesbítette, mert időközben az ÁFA összege változott. Ennek megfelelően az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 371.770 Ft-ról 382.799 Ft-ra emelkedett.

A Fővárosi Ítélőtábla a módosítás alapján helyesbítette az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére az ítélőtábla a Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

**Budapest, 2009. év december hó 1. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

**Dr. Révész Tamásné**  
előadó bíró

**sk. Dr. Hildenbrand Róbert sk.**  
bíró

A Fővárosi Bíróság 10.B.1281/2008/22. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.147/2009/8. számú végzése folytán a bűnügyi költség összegének helyesbítésével 2009. december 1. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

**Budapest, 2009. év december hó 1. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Hornyákné Sléder Ágnes  
tisztviselő